

Novinky zahraniční knihovnické literatury

1. ARLABOSSE, Suzanne; TABAH, Dominique. Les services et l'action des bibliothèques en direction des populations immigrées et non francophones : l'exemple de la Seine-Saint-Denis [Služby a aktivity knihoven se zaměřením na imigranty a ne-frankofonní obyvatele : příklad Seine-Saint-Denis]. *Bulletin des Bibliothèques de France*. 2009, t. 54, n° 2, s. 39–45. Dostupný také z WWW: <<http://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2009-02-0039-006>>. ISSN 0006-2006.

Ve francouzském departementu Seine-Saint-Denis bylo již v devadesátých letech klíčovou otázkou zvýšení návštěvnosti místní knihovny mezi skupinami emigrantů i ostatními cizinci, kteří zde žijí. Odhaduje se, že pro přibližně jednu pětinu obyvatel není francouzština rodnou řečí, což může být hlavní překážkou návštěvy knihovny. Každá knihovna musí své sbírky přizpůsobit veřejnosti, i té potencionální. Je tedy přirozené, že své sbírky obohatí o dokumenty v cizích jazycích. Nicméně v případě imigrantů byly na toto téma rozvířeny debaty: někteří takovému rozšíření fondu naklonění nebyli a obávali se, že to podpoří vytváření a upevňování komunit; jiní se naopak domnívají, že se jedná o jedno z poslání knihoven, příspěvek k přivítání nefrankofonních obyvatel ve městě a k jejich integraci a povede k podpoře mezikulturního obohacování.

Již asi deset knihoven departementu rozšířilo své fondy o dokumenty v arabštině, italštině, portugalštině, ruštině, tamilštině, turečtině, vietnamštině i o díla publikovaná africkými vydavateli. Velmi slibně se také vyvíjí spolupráce se specializovanými knihkupectvy. Pokud ovšem není nezbytně nutné mluvit daným jazykem, abychom knihu koupili, větším problémem je najít mezi zaměstnanci knihovny někoho, kdo by tento jazyk ovládal a knihu správně zpracoval. Bohužel systém veřejné správy ve Francii prakticky neumožňuje zaměstnávání cizinců.

Cizojazyčné fondy, které si knihovny budují, se nesmí omezit na klasickou literaturu dané země, ale měly by nabídnout současná populární díla, denní tisk, literaturu pro děti, filmy aj. i překlady francouzských děl do cílového jazyka. Stejně tak jsou oceňovány praktické dokumenty a informace o každodenním životě ve Francii i v konkrétním městě. Takto zaměřené dokumenty přispějí ke snadnější integraci nově příchozích obyvatel do francouzské společnosti. Dále je nezbytné dokumenty v cílovém jazyce v knihovně viditelně (případně i dvojjazyčně) označit. Svě místo ve fondu by měly mít i dokumenty týkající se metod studia francouzštiny jako cizího jazyka, neboť podpora výuky francouzštiny je dalším ze způsobů, jak oslovit tyto skupiny veřejnosti.

K navázání kontaktů s cílovou skupinou obyvatel je nutné spolupracovat s dalšími institucemi, ve velkém distribuovat informační letáky na všech strategických místech ve městě. Imigranti totiž často o existenci knihovny a službách, které nabízí, neví. Tito obyvatelé pak musí být v knihovně vřele přivítáni a měl by se jim dostat do ruky klíč k užívání knihovny. Většina knihoven v departementu pořádá pro tyto skupiny obyvatel rozličné aktivity: dílny psaní, předčítání, výstavy, sbírky textů, svědectví a receptů, diskuse, setkání s umělci aj.

K zajištění úspěšného pokračování těchto snah je nezbytná spolupráce knihoven nejen na místní úrovni, kdy jednou z největších výhod se jeví možnost přebírání katalogizačních záznamů dokumentů v neznámém jazyce.

2. BRINKLEY, Jacquelyn; LEHN, Carla. Alphabétisation et lutte contre l'illettrisme en Californie : l'action des bibliothèques [Zvyšování gramotnosti a boj proti negramotnosti v Kalifornii : aktivity knihoven]. *Bulletin des Bibliothèques de France*. 2009, t. 54, n° 2, s. 35–38. Dostupný také z WWW: <<http://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2009-02-0035-005>>. ISSN 0006-2006.

V roce 1984 zavedly veřejné knihovny v Kalifornii služby zvyšování gramotnosti a boje proti negramotnosti určené dospělým obyvatelům a jejich rodinám. Program byl nazván California Library Literacy Service (CLLS), v současnosti se ho účastní okolo 60 % veřejných knihoven státu a doposud se setkal s velkým úspěchem. Program je charakteristický významnou rolí dobrovolníků, kurzy pro jednotlivce nebo v malých skupinkách, přizpůsobením se individuálním potřebám žáků, kurzy od zvládnutí abecedy po přípravu na zkoušku na úrovni maturity či bezplatnosti. Dodejme, že účastníci se knihovny jsou zavázány vytvořit pro program speciální pracovní týmy, aby dosáhly na státní příspěvky (ke každému dolaru ze státní kasy Kalifornie knihovny přidávají tři dolary, aby

běžící programy podpořily). Pro stát se tak jedná o vysokou návratnost finančních investic.

Je zajímavé sledovat, že 76 % těch, kteří před absolvováním programu neužívali služeb veřejných knihoven, si zvyklo knihovnu navštěvovat. Téměř 12,5 % dospělých osob, které se programu zúčastnily, bylo pod dohledem justice, ať už ve vězení, v nápravných zařízeních, odsouzení k veřejně prospěšným pracím, v podmínce nebo na svobodě na čestné slovo. Přitom dvě třetiny z nich neumí dostatečně psát ani číst, což jim znesnadňuje znovuzafazení do společnosti. Nemálo z těchto dospělých v dětství ve škole neprosplávalo, proto knihovny upřednostňují individuální přístup k výuce nebo výuku v malých skupinkách. Studenti si tak ve svém tempu osvojí to, co je jim skutečně nezbytné, a nově získané kompetence mohou okamžitě použít ve svém každodenním životě. Kromě profesionálních pracovníků se v programu angažují dobrovolníci a často také programem úspěšně prošlí vězni, kteří zajišťují funkci tutora.

Celý projekt koordinuje Kalifornská státní knihovna (California State Library), která byla pověřena dělením veřejných státních zdrojů určených tomuto programu a každodenní podporou místních sítí i institucí v poskytování jejich služeb. Zároveň financuje každoroční stáž organizovanou a vedenou dospělými studenty, kteří kurzem úspěšně prošli. Za profesionálního dohledu pomáhají svým kolegům kurz úspěšně absolvovat.

Kromě projektů zaměřených cíleně na dospělé obyvatele se knihovny soustředí také na celé rodiny, aby prolomily mezigenerační cyklus negramotnosti. Vesměs se jedná o vzdělávání dětí, propagaci služeb knihovny a komunitních center nebo dodání knih do domácností zdarma. Zmiňme ještě program intenzivní výuky angličtiny a program mobilních knihovnických služeb.

3. CAILLOT, Audrey; GESTIN, Marie-Laure. Le pôle Infodor et l'accueil des publics non francophones à la bibliothèque Goutte-d'Or [Pól Infodor a příjem nefrankofonní veřejnosti v knihovně pařížské čtvrti Goutte-d'Or]. *Bulletin des Bibliothèques de France*. 2009, t. 54, n° 2, s. 46–49. Dostupný také z WWW: <<http://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2009-02-0046-007>>. ISSN 0006-2006.

Pařížská čtvrť Goutte-d'Or je charakteristická 36 % obyvateli zahraničního původu, z nichž 36 % je nezaměstnaných a 26 % domácností žije na hranici chudoby. Zhruba 1/3 obyvatel je mladší 25 let a velká část dětí má nevyhovující prospěch. Veřejná knihovna zde byla založena v roce 1999. Na základě socio-ekonomické analýzy obyvatel čtvrti se knihovna rozhodla vytvořit pól Infodor (Info Documentation Orientation Recherche d'emploi), projekt zaměřující se na rozšiřování specializovaných fondů na základě potřeb místních obyvatel. Od počátku se jednalo o nabídku multimediálních dokumentů týkajících se profesního směřování, vzdělávání a hledání zaměstnání určené zejména pro studenty, žadatele o zaměstnání a účastníky rekvalifikačních kurzů. Dalším důležitým bodem bylo řazení fondů usnadňující vyhledávání informací a zároveň vytvoření příznivých podmínek k přijímání návštěvníků a asistence při vyhledávání informací. Nicméně nebyla ustanovena opravdová spolupráce s asociacemi zabývajícími se pomocí při hledání zaměstnání, žádná nebo minimální spolupráce s úřady práce.

Po deseti letech existence je knihovna bezpochyby přívětivou institucí, avšak zastaralou. Proto by se chtěla zaměřit na vytvoření informačního stánku v přízemí budovy, který nabídne dokumenty (v různých jazycích užívaných ve čtvrti) představující fond Infodor a pravidelně aktualizovaný výběr dokumentů. Pozornost bude také věnována lepší organizaci fondů, které doplní stolky a multimediální stojany určené k vyhledávání zaměstnání a sebevzdělávání a v neposlední řadě rozšíření nabídky dokumentů o filmy představující jednotlivá povolání či o mimoškolní dokumenty k získání čtenářů z řad dospívajících.

Protože je část populace čtvrti negramotná a další část se francouzsky teprve učí, byl v knihovně vytvořen fond zaměřený na metody výuky a studia jazyků (zejména angličtiny, arabštiny a francouzštiny pro cizince) a ustanovena spolupráce s dalšími asociacemi ve čtvrti. Cílem je podpořit návštěvy jazykových komunit v knihovně. Tento plán se setkal s úspěchem u veřejnosti, proto bylo přijato rozhodnutí o sblížení fondů Infodor a jazykového fondu.

Bylo však konstatováno, že žádná část fondu knihovny není věnována primárně osobám, které se teprve učí číst a psát. První návštěva knihovny na ně proto může působit až zastrašujícím dojmem. Z tohoto důvodu bude potřeba se zaměřit na vytvoření fondu, kde nebudou chybět dokumenty pečlivě vybrané pro dětské i dospělé začínající čtenáře, dokumenty psané písmeny větších rozměrů pro začínající dospělé čtenáře a také rozšíření fondu o CD se čtenými texty současné literatury a dokumentárních děl.

Jestliže se projekt Infodor nedočkal očekávané návštěvnosti (zejména proto, že nebyla ustanovena partnerství s tematicky blízkými asociacemi čtvrti), projekt jazykově zaměřeného fondu stojí na bohaté spolupráci s místními asociacemi věnujícími se zvyšování gramotnosti a institucemi studia francouzštiny. Bezpochyby je však úspěch či neúspěch návštěvnosti knihovny těmito specifickými skupinami obyvatel závislý na ochotě nejen knihovníků, ale uživatelů samotných. Na základě dosavadních zkušeností s oběma projekty se knihovna chystá uskutečnit nový projekt, tentokrát založený na spolupráci s partnerskými asociacemi zabývajícími se zvyšováním gramotnosti.

4. CIMENT, Gilles; FERREYROLLE, Catherine. La bibliothèque de la Cité internationale de la bande dessinée et de l'image d'Angoulême [Knihovna Mezinárodního městečka komiksově tvorby a obrazových dokumentů v Angoulême]. *Bulletin des Bibliothèques de France*. 2009, t. 54, n° 1, s. 75–79. Dostupný také z WWW: <<http://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2009-01-0075-001>>. ISSN 0006-2006.

Článek představuje Knihovnu Mezinárodního městečka komiksově tvorby a obrazových dokumentů ve francouzském městě Angoulême. Městečko bylo založeno jako veřejná instituce v roce 2008, kdy převzalo poslání původního Národního centra komiksově tvorby a obrazových dokumentů a Domu autorů. Součástí dnešního městečka je Muzeum komiksu, Dům autorů a svého druhu jedinečná knihovna. Návštěvníci ocení také kinosál a rozsáhlé knihkupectví. Dům autorů nabízí autorům kromě jiného vhodné podmínky k tvorbě, přehled tvorby v oblasti komiksů, ilustrace, animovaného filmu a multimedií.

Počátky knihovny sahají do roku 1984, kdy byla Městské knihovně v Angoulême svěřena Francouzskou národní knihovnou péče o povinný výtisk vydavatelů komiksově literatury. V roce 1990 pak bylo zřízeno Muzeum komiksu a v témže roce i knihovna, která disponuje v Evropě jedinečným fondem – francouzská produkce je zde zastoupena prakticky vyčerpávajícím způsobem a velice významně je zastoupena i produkce mezinárodní. Podstatnou část fondu tvoří komiksová tvorba, ale i humorné obrázky, karikatury, animovaný film nebo videohry. Knihovna má trojí poslání: uchovávání dokumentů podstaty kulturního dědictví, dokumentaci komiksově tvorby a podporu četby u veřejnosti. V době publikace tohoto článku obsahoval fond knihovny více než 43 000 komiksů (francouzských či mezinárodních, z toho 30 000 pro dospělé a 13 000 pro děti) a 116 000 svazků periodik. Sedm zaměstnanců knihovny provádí pravidelné tematické výběry z fondů v souvislosti s aktuálním děním (například „komiksová tvorba a politika“ během prezidentských voleb) a pořádá různé aktivity pro veřejnost (besedy se čtenáři, návštěvy domovů pro seniory, letní školy komiksově tvorby aj.)

Součástí knihovny je i *dokumentační centrum*, které tvoří přidanou hodnotu k bohatému knihovnímu fondu. Informační pracovník–dokumentarista sbírá a pečlivě prochází specializovaný i všeobecně zaměřený tisk, internetové zdroje a další informační zdroje, a tak vytváří dokumentaci o všem, co by se mohlo týkat oblastí činnosti knihovny. Tímto způsobem bylo vytvořeno více než 800 sešitů na rozličná témata, jako například: festivaly, vydavatelé, autoři, komiksová tvorba v jednotlivých zemích, jednotliví hrdinové nebo témata (komiksová tvorba a detektivní příběhy, erotika, western). Pracovník dokumentačního centra také provádí pro nejširší veřejnost rešerše na textové i obrazové dokumenty.

Čítárna, která je veřejnosti přístupná ve stejnou dobu jako celé Městečko (tedy i v neděli odpoledne), je zdarma přístupná dětem do 18 let. Veřejnosti nabízí prohloubení návštěvy muzea a objevení současné komiksově tvorby.

Knihovna je součástí francouzských knihovnicko-informačních sítí: některé ze svých sbírek, které jsou součástí národního kulturního dědictví, zpřístupňuje v meziuniverzitním katalogu Sudoc a skrze Francouzský souborný katalog poskytuje meziknihovní výpůjční služby.

Díky finanční pomoci Ministerstva kultury a komunikací mohlo Městečko začít s digitalizací svých nejzávažnějších a nejhodnotnějších fondů. V oblasti povinného výtisku na Internetu probíhají se zástupci Francouzské národní knihovny debaty o uchovávání obsahu blogů zaměřených na komiksovou tvorbu.

5. DIOUF, Diéyi. Archivage et diffusion électroniques des thèses et mémoires à l'université Cheikh-Anta-Diop de Dakar : un pas vers le désenclavement scientifique de l'Afrique [Archivace a šíření elektronických kvalifikačních prací na Univerzitě Cheikh-Anta-Diop v Dakaru : krok k nezávislosti vědy v Africe]. *Bulletin des Bibliothèques de France*. 2009, t. 54, n° 2,

s. 84–89. Dostupný také z WWW: <<http://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2009-02-0084-002>>. ISSN 0006-2006.

Článek popisuje zkušenosti s vytvořením digitální knihovny elektronických dokumentů ústřední knihovny Univerzity Cheikh-Anta-Diop (Ucad) v Dakaru. Proces elektronické archivace kvalifikačních prací byl zaveden a je nadále řízen v rámci platformy Cyberdocs. Dokumenty jsou publikovány na serveru Cyberdocs-Ucad, následně jsou jejich metadata sklížena univerzitou Lyon 2 na frankofonní portál kvalifikačních prací, na kterém jsou plnotextově přístupné veškeré práce spolupracujících institucí.

Univerzita Cheikh-Anta-Diop je největší univerzitou západní Afriky. Její součástí jsou samostatné fakulty a instituty. Zahrnuje přes 50 000 studentů a více než 1 200 vyučujících. Od roku 2003 prochází univerzita velkými změnami, kdy je velký důraz kladen na rozvoj vědy. Z tohoto důvodu narostla produkce děl, které jsou ukládány do univerzitní knihovny. Proto se knihovna rozhodla zavést nový způsob elektronické archivace a šíření dokumentů. Cílem digitalizace a vystavení vědeckých výstupů na internet bylo také vytvoření rychlého a komplexního přístupu k těmto dokumentům, vyšší ohodnocení vědeckých výsledků univerzity a šíření šedé literatury na úrovni národní i mezinárodní.

Volba padla na platformu Cyberdocs, nástroj vytváření, archivace a šíření strukturovaných elektronických dokumentů. Byla vyvinuta v rámci programu Cyberthèses v rámci spolupráce Univerzity v Montréalu a Lyon 2. Během let nabyl program mezinárodní podoby a spolupracují na něm (kromě výše zmíněných) univerzity v Ženevě, Santiagu de Chile, Dakaru a Antananarivu. Celá síť seskupuje nejen frankofonní instituce z celého světa.

Platforma je zdarma volně přístupná a je možné ji přizpůsobit potřebám dané instituce. Na Univerzitě v Cheikh-Anta-Diop se jedná o informační službu nazvanou Cyberdocs-Ucad, na které v současné době pracuje na plný úvazek šest osob. Portál obsahuje zejména kvalifikační práce (diplomové, disertační) obhájené od roku 2002. Každá práce je odevzdávána ve dvou výtiscích + na CD. Pracovníci akvizice a zpracování prací provedou kontrolu a soubor předají k digitalizaci a elektronické archivaci. Dokumenty jsou zveřejněny na síti poté, co k tomu dá jejich autor souhlas. Pokud se tak nestane, je přístup k dokumentu omezen na intranetovou síť univerzity. Každý rok je takto elektronicky publikováno mezi 250 a 300 pracemi. Doposud jsou zpracovávány práce ve formátu Word, pracovníci si však zatím neví rady se zpracováním prací ve formátu LaTeX. Digitalizované práce jsou volně plnotextově přístupné přes webovÉ stránky univerzitní knihovny. Vyhledávací formulář nabízí vyhledávání jednoduché, pokročilé, podle rejstříku nebo v plných textech dokumentů.

Zapojení knihovny Ucad do systému Cyberthèses vzbudilo zájem dalších univerzit v regionu o tuto spolupráci. V budoucnu by knihovna chtěla rozšířit řady digitalizovaných dokumentů o periodika, zprávy, vzácné knihy, obrazové dokumenty, mapy a jiné dokumenty vytvářené na univerzitě. Nejenže se takto zviditelní vědecké výsledky univerzity, jde zároveň o další krok k nezávislosti vědy v Africe. Zdejší univerzitní knihovny musí propagovat bezplatnou digitalizaci výsledků svých univerzit. Volný přístup k těmto výsledkům, který ovšem zůstane pod kontrolou univerzitních knihoven, zaručí viditelnost, ochranu a uchování prací bez snahy konkurovat komerčním vydavatelům.

6. HALDER, Sambhu Nath. Multimodal roles of library and information science professionals in present era [Mnohostranné role knihovníků a informačních pracovníků v současné době]. *International Journal of Library and Information Science*. 2009. vol. 1, no. 6, s. 92-99. Dostupný též z WWW: <<http://www.academicjournals.org/ijlis/PDF/pdf2009/Nov/Halder.pdf/>>.

Autor zkoumá změny v systému řízení knihoven způsobené měnícím se prostředím, v němž pracují, především rozvojem informačních technologií. Autor pracuje na katedře knihovnictví a informační vědy na Univerzitě v Kalyani v Indii a jeho pojednání se vztahuje konkrétně k prostředí indického knihovnictví.

V úvodní části se autor zabývá obecně novými trendy, které do knihovnictví vnesly moderní informační technologie. Charakterizuje některé nové pojmy, které informační technologie přivedly na svět (hovoří o typech knihoven, což je v české oborové terminologii sporné): hybridní knihovna, automatizovaná knihovna, digitální knihovna, virtuální knihovna, knihovna 2.0.

Knihovníci se z ochránců knihovního fondu stávají tvůrci obsahu a jako takoví se musí vypořádat se změnami v knihovnictví, jako je přechod od papíru k elektronickým nosičům nebo zavádění

nových forem organizace práce. Tím vznikla řada nových rolí, které knihovníci zastávají: např. znalci určitých oblastí práva, manažeři konsorcií, správci (digitálního) obsahu, zprostředkovatelé a poradci, kteří pomáhají nalézt zdroje a informace, učitelé, znalostní manažeři, rešeršéři, designéři WWW stránek apod. Knihovníci čelí novým obecným problémům, jako je představa o zastaralosti knihoven nebo úvaha, zda knihovnu lidé v elektronické éře potřebují. Z toho vycházejí požadavky na znalosti a schopnosti knihovníků a informačních pracovníků, které indická National Knowledge Commission vyjmenovala takto: dovednosti týkající se chodu knihovny – orientace ve službách – znalost komunikačních a informačních technologií – lektorské a komunikační schopnosti – marketingové dovednosti – chápání kulturní diversity – vytváření map znalostí.

V závěrečné části autor popisuje některé programy podporující rozvoj v knihovnictví a informační vědě v Indii, např. projekt digitální knihovny vysokoškolských kvalifikačních prací a disertací nebo kvalifikační soustava (CAS – Career Advanced Scheme) určená pro kariérní postup vysokoškolských knihovníků. Předvídá možné budoucí trendy v nastupujícím období technologických změn a stárnoucí pracovní síly.

7. HARDESTY, Skye; SUGARMAN, Tammy. Academic librarians, professional literature and new technologies : a survey [Akademičtí knihovníci, odborná literatura a nové technologie : průzkum]. *The Journal of Academic Librarianship*. 2007, vol. 33, no. 2, s. 196-205. Pozn. a lit. 20, příl. Pro oprávněné uživatele dostupné také ze systému ScienceDirect: <<http://www.sciencedirect.com/>>. ISSN 0099-1333. DOI 10.1016/j.acalib.2006.12.006.

Sledování aktuálních novinek v odborné literatuře z oblasti knihovnictví a příbuzných oborů je nezbytným předpokladem úspěchu akademického knihovníka. Velmi podstatné je neomezovat se pouze na obor knihovnictví, protože knihovníci se nyní zabývají i řadou činností spjatých s příbuznými obory (vzdělávání, informační systémy, webové technologie apod.). Přestože je fenomén informačního přetížení v posledních třiceti letech hojně zmiňován v literatuře, autorům příspěvku se nepodařilo identifikovat žádnou studii, která by byla zaměřena na to, jak knihovníci vnímají důležitost sledování novinek, jaké metody používají a za jak složitě či lehce pokládají sledování novinek v dnešním informačně bohatém světě. Právě tuto mezeru v literatuře zaplnili průzkumem, který byl založen na dotazníkovém šetření. Odkaz na anonymní webový dotazník (s využitím komerčního produktu Zoomerang) byl v únoru 2005 zaslán do řady elektronických konferencí; cílem bylo oslovit akademické knihovníky, kteří pracují s veřejností a v tzv. technických službách (v anglosaském pojetí se jedná o akvizitory, katalogizátory apod., pozn. zpracovatelky referátu). Dotazník tvořilo celkem čtrnáct otázek týkajících se nástrojů a zdrojů využívaných knihovnicí pro sledování novinek a také přístupu k odborné literatuře (celý dotazník je přílohou článku). Poslední otázka byla otevřená a umožňovala respondentům doplnit jakékoliv další komentáře k tématu (učinilo tak přibližně 20 % respondentů). Celkem bylo získáno 707 vyplněných dotazníků. 97 % respondentů odpovědělo, že odbornou literaturu sledují z toho důvodu, aby byli informováni o novinkách v profesi. 95 % účastníků průzkumu uvedlo, že jako primární způsob sledování novinek využívají elektronické konference, 94 % účastníků si vybralo čtení časopiseckých článků. Knihovníci, kteří se zúčastnili průzkumu, pravidelně čtou průměrně pět až devět časopisů. 602 jedinců také zvolilo odborné konference. 45 knihovníků z těch, kteří zvolili možnost „Jiné, prosím upřesněte“, vyzdvihlo důležitost komunikace s profesními kolegy (autoři průzkumu tuto možnost explicitně nenabízeli, neboť podle nich byla zahrnuta v jiných položkách, konkrétně v elektronických konferencích a účasti na odborných akcích). Pouze 28 % respondentů využívalo blogy a jenom 15 % RSS agregátory nebo XML čtečky. Autoři průzkumu předpokládali, že akademičtí knihovníci se budou potýkat s nedostatkem času na čtení odborné literatury, na omezení při vyhledávání informací týkající se jejich práce a na zahlcení množstvím dostupných informací – respondenti, kteří se průzkumu zúčastnili, tyto hypotézy potvrdili, ale spíše se potýkali s nedostatkem času na čtení informace než na její nalezení. Účastníci průzkumu také naznačili, že ke sledování novinek používají různé metody. Oproti důrazu, který je v odborné literatuře kladen na využívání novějších technologií (blogů, RSS apod.), však skutečnost ukázala, že tyto technologie byly v době realizace průzkumu méně oblíbené.

8. HUNTINGTON, Paul; NICHOLAS, David; JAMALI, Hamid R. Web robot detection in the scholarly information environment [Detekce webových robotů v prostředí vědeckých informací]. *Journal of Information Science*. 2008, vol. 34, no. 5, s. 726-741. ISSN 0165 5515. DOI 10.1177/0165551507087237.

Počet webových robotů, mechanických agentů a spiderů, které procházejí webovými stránkami a vyhledávají linky, klíčová slova, emaily, dokumenty a obsahy vzrůstá. Některé webové roboty sledují porušování autorských práv (Cyveillance), plagiátorství (SlySearch), shromažďují informace o projektech (e-SocietyRobots). Webové roboty jsou využívány především vyhledávacími centrály. Webové roboty a agenty jsou registrované na <http://www.robots.txt.org>. Kromě veřejně registrovaných robotů působí na webu řada robotů, které operují ve skrytém režimu. Robots Exclusion Protocol umožňuje administrátorům vyjmout označené stránky z indexace. Soubor robots.txt, který obsahuje pokyny pro webové roboty, je umístěný na každém serveru. Řada robotů je však nerespektuje.

Článek podává přehled dosavadních metod identifikace webových robotů a navrhuje další možnosti jejich rozšíření. Činnost internetových robotů oblasti vědeckého a odborného publikování na webu analyzují autoři článku na odborném lékařském časopise *Glycobiology* <<http://glycob.oxfordjournals.org/>>. Časopis vydává nakladatelství Oxford University Press a je částečně volně přístupný. Proto bylo možno, vzhledem ke dvojí typologii článků, sledovat a porovnat aktivity webových robotů. Obecně byly identifikovány tři typy webových robotů: registrované, doménově identifikovatelné a roboty neregistrované. Přístup robotů na webové stránky byl identifikován na základě transakčních logů. Předmětem průzkumu bylo rovněž zjišťování, nakolik roboty respektují pokyny o souborech a adresářích vyjmutých z indexace uvedených v souboru Robots.txt. Webové roboty byly identifikovány na základě transakčních logů, na základě sledování chování identifikovaných IP adres metodou, která odlišila chování běžných uživatelů od robotů. Bylo zjištěno, že 32.6 % přístupů na domovský web tvoří roboty. Článek věnuje pozornost činnosti webových robotů využívaných v rámci projektu LOCKSS <<http://www.lockss.org/>> pro vyhledávání a archivaci vědeckých časopisů, které pracují ve zvláštním režimu výjimky. Bylo zde posouzeno 10 robotů pracujících v tomto režimu. Další statistiky v článku podávají přehled o rozdílech v rozsahu přístupů, periodách návštěvnosti webových robotů, žebříčcích četnosti atd. Činnost webových robotů nemá vliv na stav počítadla webových stránek.

9. CHOURROT, Olivier; MELLER-LIRON, Élisabeth. Bibliothèques et insertion professionnelle [Knihovny a profesionální zařízení]. Bulletin des Bibliothèques de France. 2009, t. 54, n° 2, s. 6–12. Dostupný také z WWW: <<http://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2009-02-0006-001>>. ISSN 0006-2006.

Článek líčí francouzské zkušenosti ve spolupráci knihoven, tradičně kulturních institucí, se službami podporujícími získání a udržení zaměstnání. Ve Francii není snadné tuto spolupráci ukotvit, přestože knihovny, jako instituce nabízející materiály k celoživotnímu vzdělávání, by mohly hrát v procesech hledání zaměstnání a sebevzdělávání důležitou roli.

První francouzskou knihovnou, která zařadila podporu sebevzdělávání mezi služby, které nabízí, byla Veřejná informační knihovna v Paříži. Byla zde vytvořena „laboratoř jazyků“ přístupná nejširší veřejnosti. V současné době zde mohou uživatelé získat mnoho praktických dovedností, například v oblasti kancelářských prací, účetnictví, pravidel silničního provozu, zdokonalení ve francouzštině, matematice aj. Dalším příkladem je Městečko povolání v pařížském Villette, integrované do knihovny. Nezaměřuje se tolik na sebevzdělávání uživatelů, ale spíše nabízí služby podle potřeb uživatelů, ať je to pomoc při hledání zaměstnání, výběru vzdělávací instituce či profesionální orientace.

Jiný příklad představuje skupina knihoven v regionu Aquitaine, které se v roce 1998 zapojily do evropského projektu Liberator, jenž měl za cíl seznámit veřejnost s rolí knihoven v informační společnosti. Knihovny se rozhodly nabízet služby podporující zaměstnanost a vzdělávání. Byly vytvořeny regionální informační služby, jejichž cílem bylo shromažďovat veškeré dostupné informace týkající se ekonomiky, sportu, vzdělávání, médií, volného času a turistiky. Knihovny nabízely pomoc při hledání zaměstnání, školení v oblasti kancelářských prací, výuku cizích jazyků a jiné služby v úzké spolupráci s úřady práce a místními samosprávami. Přesto zůstaly tyto snahy spíše regionálně izolovanými a nevybudily skutečný zájem veřejnosti. Nicméně zkušenosti ze stejného projektu v Anglii svědčí o tom, že knihovny mohou při podpoře zaměstnanosti hrát významnou roli.

Další možnosti se otevřely univerzitním knihovnám, a to v souvislosti s přijetím zákona z 10. srpna 2007 o svobodách a odpovědnostech univerzit. Na jeho základě byly vytvořeny speciální výbory pověřené informovat studenty o volných pracovních pozicích, školeních a nabízet jim pomoc při hledání zaměstnání. Univerzitní knihovny se tedy budou věnovat reorganizaci svých služeb v oblasti akvizice a vytváření fondů týkajících se zaměstnání a dalšího vzdělávání, v oblasti školení

uživatelů ve vyhledávání specializovaných dokumentů a budou úžeji spolupracovat s výše zmíněnými výbory.

Je zajímavé, že v regionu Aquitaine evropský projekt pokračuje, i když tentokrát z iniciativy regionální správy. Cílem je pomocí knihoven usnadnit přístup ke vzdělávání a hledání zaměstnání prostřednictvím nově vytvořených informačních míst. Přesto je ve Francii role knihoven při podpoře zaměstnanosti a vzdělávání neuspokojivá a nesrovnatelná se zkušenostmi z jiných evropských zemí.

10. CHU, Melanie. Ageism in Academic Librarianship [Věková diskriminace v knihovnictví]. E-JASL : The Electronic Journal of Academic and Special Librarianship. 2009, vol. 10, č. 2. Dostupný z WWW: <http://southernlibrarianship.icaap.org/content/v10n02/chu_m01.html>.

Článek pojednává o věkové diskriminaci z pohledu, který je v současné době méně frekvencovaný. Pojem věková diskriminace je známější ve vztahu k pracovníkům středního věku; v tomto článku se jedná o věkovou diskriminaci, které čelí mladí pracovníci akademických knihoven. V anketě, která je v článku zpracována, je tento pohled dále rozšířen na nováčky v profesi vůbec, bez určení věku, a také na pracovníky, které (zřejmě starší) kolektiv pokládá za mladé. Projevem věkové diskriminace vůči nim je to, že se k nim starší spolupracovníci chovají s nedostatkem respektu, nebo jsou na ně kladeny nerealistické požadavky. To vede k nespokojenosti s prací a ztrátě zájmu zůstat na pracovišti.

V odborné literatuře autorka našla poměrně málo informací ke svému tématu. Existuje spíše literatura o věkové diskriminaci starších a řada prací se zabývá obecněji generačními vztahy na pracovišti.

Autorka požádala na diskusním serveru pro mladé a začínající knihovníky o zaslání názorů a poznámek, případně příkladů skutečnosti, že začínající knihovníci nejsou bráni vážně. Dostala 21 odpovědí, které roztříдила na přezíravé poznámky (*To už jsme vyzkoušeli. Takhle se to dělalo vždycky.*); nevážné poznámky studentů tam, kde je mladý knihovník členem sboru (*Ty tady studuješ? Vyjdeme si?*); protektorská varování, i dobře míněná (*Mlčte na schůzích a starejte se o své povinnosti, tak se to u nás dělá.*) apod. Respondenti vyjadřovali frustraci a nespokojenost (*Proč mě angažovali, když neposlouchají, co jim říkám?*).

11. CHUNG, Hye-Kyung. Evaluating academic journals using impact factor and local citation score [Vyhodnocování akademických časopisů s využitím impakt faktoru a lokálních citačních výsledků]. The Journal of Academic Librarianship. 2007, vol. 33, no. 3, s. 393-402. Pozn. a lit. 28. Pro oprávněné uživatele dostupné také ze systému ScienceDirect: <<http://www.sciencedirect.com/>>. ISSN 0099-1333. DOI 10.1016/j.acalib.2007.01.016.

Důležitost evaluace časopisů vedením akademických knihoven výrazně vzrostla, a to v souvislosti s cenami časopisů – náklady na časopisy ve většině akademických knihoven tvoří 50-70 % rozpočtu na akvizici. Evaluaci časopisů lze provádět různými způsoby – předchozí studie ukázaly, že založení evaluace pouze na impakt faktoru nebo lokálních citačních datech není optimální. Roli hraje také nákladová efektivnost – v tomto článku je definována jako seznam jádrových časopisů lokální kolekce, které uspokojí 80 % poptávky ze strany uživatelů. Autor navrhuje novou metodiku evaluace časopisů, která kombinuje národní citační data s lokálními a přizpůsobuje je tak, aby byla srovnatelná. Prezентuje také korelaci mezi lokálními daty o užití a národními citačními daty. Nákladovou efektivnost každého titulu měří pomocí nákladů na užití (cost-per-use) – pro tento účel jsou potřeba dvě sady dat – data týkající se nákladů a data týkající se užití. Náklady na užití jsou spočítány jako náklady vydělené užitím. Autor také pracuje s lokálními citačními výsledky – ty jsou založeny na všech citacích, který daný časopis obdržel, a na využití časopisu v dané instituci. Uvádí také případovou lokální citační studii, která byla zpracována v malé akademické knihovně Školy pro veřejnou politiku a řízení Korejského institutu pro rozvoj (Korea Development Institute School of Public Policy and Management). Náznorně tak ukazuje praktické možnosti použití navrhované metodiky.

12. JUZNIC, Primoz. Using a decision grid process to evaluate library collections and e-journals [Využití hodnotící mřížky k hodnocení knihovních sbírek a e-časopisů]. New Library World. 2009, vol. 110, no. 7/8, s. 341-356. ISSN 0307-4803. DOI 10.1108/03074800910975160.

Po staletí byly knihovny hodnoceny dle kvality svých fondů. S rostoucím využíváním internetu a decentralizací distribuce informací získala knihovna jiné rozměry. Nové informační technologie dramaticky změnilы prostředky přístupu ke zdrojům informací získávaných, organizovaných a poskytováných uživatelům. Odborný časopis, jako základ pro širší vědecký, informační a komunikační systém, prochází určitými změnami – elektronické verze tradičních časopisů poskytují pohodlnější přístup k informacím. Předpokládá se, že elektronické verze postupně vytlačí a nahradí tištěné. Nepříznivým faktorem časopisů je zvyšující se cena předplatného, tisku i pokles předplatitelů. Elektronická verze tiskovin je tedy možnou alternativou. Nárůst počtu a využívání e-časopisů v odborných knihovnách začal na přelomu nového tisíciletí. Původně je získávaly knihovny spíše nahodile, později se jejich získávání stalo lépe organizovanou a především plánovanou činností. Výsledky studie o využívání elektronických časopisů v akademickém prostředí ukázaly, že mladší uživatelé, kteří jsou v procesu budování a rozvíjení své kariéry, používají tyto časopisy zejména v oblasti výzkumu, zatímco starší respondenti spíše pro výuku. Většina knihoven kvůli snižování rozpočtu potřebuje nalézt způsob, jak zhodnotit odběr časopisů, aby zůstala zachována životaschopnost sbírky pro potřeby uživatelů. Přechod z tištěných na předplatné elektronických verzí není jednoduchým řešením – mnozí vydavatelé mají svázanou elektronickou cenovou politiku a možnosti přístupu k trvalému zachování předplatného tiskovin. Přechod pouze na e-časopisy přináší řadu archivních obav. Otevřený přístup iniciativy a volný přístup k časopisům nemá sloužit jako realizovatelná alternativa či náhražka časopisů komerčních vydavatelů. Tradiční předplatné časopisu dobře slouží knihovníkům i nakladatelům, ale je neflexibilní a nepřizpůsobivé změnám stále se měnícího prostředí knihovny. Nástup online poskytování informací dal vydavatelům i knihovníkům možnost, jak spolu obchodovat. Oceňování obsahu literárních časopisů není o tom, kolik vydavatele stála produkce, ale spíše o hodnotách, které chtějí svým zákazníkům nabídnout. Vnímání hodnoty závisí na obsahu i funkčnosti poskytované služby. Náklady spojené s procesem vydávání a dodavatelské řetězce se výrazně nezměnily. Pružnost dodávky po internetu otevírá možnost lepšího přístupu k časopisu a řadu nových obchodních modelů, které poskytují čtenáři a zlepšují ekonomickou základnu, na které stojí vydavatelství časopisu. Knihovnici se snažili určit hodnotu časopisu v rámci knihovního fondu s přihlédnutím k typu knihovny a potřeb uživatelů. Elektronické časopisy (a databáze) byly hodnoceny na základě různých kritérií, včetně finančních požadavků a místních problémů (dostupnost, potřeby uživatelů). Časopisy byly pak přiřazovány do kategorií a toto hodnocení bylo použito k odůvodnění rozhodnutí o výběru. Kritérii byly náklady (za rok, číslo a stránku), typ vydavatele, přidaná hodnota (za recenzi) a počet citací. ARRS (The Research Agency of Slovenia), zajišťující nejlepší využití finančních prostředků knihoven, navrhla používat jednodušší opatření s konkrétními cíli: transparentnost, větší využívání konsorcií a dostupnost elektronických zdrojů, zlepšení knihovnických systémů a kvalitu služeb, lepší financování. Záměrem bylo omezit vliv národních konsorcií (protože konsorcia mají tendenci být dražší) a umožnit jednotlivým knihovnám svobodu volby a možnost rozvoje své sbírky v souladu s potřebami uživatelů.

Nová kritéria podpořila používání elektronických časopisů. V důsledku toho se objevila další nová výzva. Kupující (knihovna většinou nakupuje časopisy od velkého dodavatele) používá přímý výběr. Nabídka časopisů byla poskytována s cenou u každé položky. Knihovnici vybrali tituly, o které měli uživatelé zájem, zaplatili je, a následně pracovníci pořizovali kopie. Nyní se nákupní model začíná měnit z „a la carte menu“ na ambiciózní model „all you can eat“, „Fat man“ nebo „Big Deal“. Pro jednotnou cenu vydavatel „velkoryse“ poskytuje knihovnám v konsorciu přístup nejen k časopisům, které koupil v předchozím roce, ale ke všem časopisům, které vydavatelství nabízí. Nicméně často nejsou „extra“ časopisy tak dobré a jejich využití je mnohem nižší. Konsorcia jsou na jedné straně dobrým způsobem, jak získat více za méně peněz, ale na druhé straně není jisté, zda dostaneme skutečnou hodnotu. I to je jedním z důvodů zavedení modelu „Decision grid“, který může podporovat a vyhodnocovat skladbu knihovní sbírky.

Existují různé alternativy a řešení pro hodnocení kvality vědeckých časopisů a databází. Výzkum dokazuje, že neexistuje žádný „jediný“ správný způsob. Ve Slovinsku byla vyvinuta jedna možnost s flexibilní strukturou a multidimenzionálním přístupem a rovněž byla i možnost sledovat výsledky jejího provádění. Systém hodnocení ukázal pozitivní výsledky – knihovny začaly více přemýšlet nad politikou budování sbírky a počet členů konsorcia se trojnásobně zvýšil.

13. KOLTAY, Tibor. Abstracting : information literacy on a professional level [Abstrakce : informační gramotnost na profesionální úrovni]. *Journal of Documentation*. 2009, vol. 65, no. 5, s. 841-855. ISSN 0022-0418. DOI 10.1108/00220410910983146.

Nejnámější definice informační gramotnosti sděluje, že informačně gramotní lidé jsou schopni rozpoznat potřebné informace a dále je lokalizovat, hodnotit a využívat k řešení konkrétního problému. Informační gramotnost se neomezuje jen na efektivní využívání informačních a komunikačních technologií (ICT), zahrnuje i aktivní využívání komunikace, především verbální komunikace. Informační gramotnost tedy zahrnuje využívání ICT pro získávání a šíření informací; kompetenci k vyhledávání a využívání informací; proces potřeby, hodnocení a využívání informací k získání nebo rozšíření znalostí. Gramotnost zaměřující se na využití informačních a komunikačních technologií nazýváme e-gramotnost (také počítačová gramotnost), zabývá se smyslem technické infrastruktury. Informační gramotnost se oproti tomu zabývá obsahem a komunikací. Informační gramotnost je úzce spjata s původním smyslem gramotnosti – zahrnuje poslech, mluvení, čtení, psaní, počítání, a může být definována jako schopnost porozumět tištěnému textu. Informačně gramotný člověk je do jisté míry povinen komunikovat a předávat informace ústní i písemnou formou, přičemž musí brát v úvahu práci s informacemi (poslech, čtení), zapojení a prezentaci informací (zvolit komunikační médium a formát, který nejlépe vyhovuje účelu i publiku; analyzovat kontext sdělovaných informací a znalostí). Komplexní vztah mezi verbální komunikací a informační gramotností dostatečně dokládá abstrakce – činnost psaní abstraktů (sumarizované texty zahrnující obsahově nejdůležitější). Při psaní abstraktu je nutné rozlišit, co je skutečně v textu důležité, a co není. Abstrakce je založena na kritickém myšlení. Důležitou součástí informační gramotnosti je schopnost posouzení důležitosti informací s dostatečnou rychlostí, přesností a odpovídajícím způsobem. Abstrakce vykazuje podobnost s překladem – oba, abstrakce i překlady, jsou komunikační procesy, které vyžadují zprostředkovatelskou osobu s potřebnými jazykovými a odbornými znalostmi. Pro abstrakce je důležitá analýza informací a syntéza dovedností a informační gramotnosti. Abstrakty jsou odvozenými (sekundárními) texty závislými na již existujícím primárním znění (původní/nezávislé texty jsou originální příspěvky). Ke vzniku abstrakce je zapotřebí důslednosti, efektivního a kritického čtení, schopnosti klasifikovat a syntetizovat informace v textu, stanovovat argumenty a objektivně posoudit primární zdroje. Pouhým shromažďováním dat se společnost nemůže vyvíjet. Racionální, organizované, produktivní a inteligentní využívání informací je základním faktorem pokroku. Sumarizace pro každodenní běžné pochopení či rozšiřování obecného přehledu stačí. Shrnutí je považováno za krátký projev, který nepřináší problémy s prezentací. Abstrakce zlepšuje schopnosti čtení a psaní, je úzce spojena s porozuměním textu, podporuje proces integrace. Abstrakce jako činnost informační gramotnosti na jedné straně upozorňuje na perspektivy komunikace. Na straně druhé lze poznatky získané z abstrakce využít k výuce a rozšiřování informační gramotnosti.

14. KURUPPU, Pali U. Evaluation of reference services – a review [Vyhodnocení referenčních služeb – přehled]. *The Journal of Academic Librarianship*. 2007, vol. 33, no. 3, s. 368-381. Pozn. a lit. 212. Pro oprávněné uživatele dostupné také ze systému ScienceDirect: <<http://www.sciencedirect.com/>>. ISSN 0099 1333. DOI 10.1016/j.acalib.2007.01.013.

Článek je přehledem literatury týkající se evaluace referenčních služeb, důraz je přitom kladen na metodiky. S referenčními službami se v amerických knihovnách setkáváme od konce 19. století, po dlouhou dobu v nich nedocházelo k výrazným změnám, avšak s rozvojem technologií, kdy knihovny již nemají monopol na poskytování informací, je stále více potřebný inovativní přístup. Poskytování efektivních a vysoce kvalitních služeb vyžaduje, aby knihovny plně porozuměly informačním potřebám svých uživatelů a nedostatkům v poskytovaných službách. Proto je nezbytná evaluace poskytovaných služeb. Ačkoliv byla výzkumu v oblasti evaluace věnována v průběhu času stále větší pozornost, je stále nejasné, které způsoby měření využitelné pro evaluace referenčních služeb jsou optimální. Identifikace vhodné metodiky výzkumu je přitom klíčová pro dosažení definovaných cílů evaluace. Metodiky výzkumu užívané v knihovně a informační vědě lze rozdělit do dvou základních kategorií – jedná se o kvantitativní a kvalitativní výzkumné metody. Kvantitativní výzkumné metody zahrnují především statistiky referenčních služeb a dotazníková šetření. Problémem je skutečnost, že evaluační projekty jsou často realizovány izolovaně a není

věnována dostatečná pozornost spolehlivosti a zobecnitelnosti výsledků. Kvalitativním výzkumným metodám začíná být věnována výrazná pozornost v odborné literatuře; mezi tyto metody se řadí přímé pozorování, hloubkové rozhovory, fokusní skupiny a případové studie. Referenční služby mohou být pokládány za srdce veřejných služeb knihovny, proto jejich výkon a efektivnost do značné míry profilují obraz dané organizace. Časté využívání dotazníkových průzkumů v knihovnách ukazuje na snahu vyřešit okamžité problémy týkající se referenčních služeb. Tyto ad hoc evaluace jsou však často prováděny izolovaně a poskytují pouze útržkovitý obraz specifické situace v rámci celého procesu. Knihovny však potřebují komplexní pohled na své služby. Zatím bylo v oblasti evaluací referenčních služeb věnováno málo pozornosti příčinám, proč uživatelské komunity nevyužívají nabízené služby; tento aspekt musí být prostudován, pokud knihovna chce oslovit i své neuživatele. Dobře naplánované a zformulované evaluační projekty poskytnou cenné informace nejenom konkrétní knihovně, v níž je evaluační studie realizována, ale mohou také generovat výsledky užitečné pro ostatní knihovny s podobnými evaluačními požadavky. Podstatné je také zaměření na možnosti způsobu evaluace digitálních referenčních služeb.

15. LAS VERGNAS, Olivier; PROKHOROFF, Catherine. La cité des métiers de la Villette : un outil d'insertion professionnelle au sein d'une bibliothèque [Městečko povolání ve Villette : nástroj profesionálního růstu uvnitř knihovny]. *Bulletin des Bibliothèques de France*. 2009, t. 54, n° 2, s. 50 – 55. Dostupný také z WWW: <<http://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2009-02-0050-008>>. ISSN 0006-2006.

Městečko povolání v pařížském Villette (La Cité des métiers de la Villette), informační centrum o profesionální orientaci, vzdělávání, requalifikaci a jiných životních situacích vztahujících se k profesionálnímu uplatnění obyvatel, bylo založeno v roce 1993 v prostředí mediátiky Městečka vědy a průmyslu (Cité des sciences et de l'industrie). Článek popisuje jeho organizační strukturu, fungování a vývoj nabízených služeb směrem k většímu podílu poradenství a diskusí. Od roku 1993 vzniklo dalších 25 takových městeček (z toho 12 ve Francii a 13 v dalších sedmi zemích) – všechny jsou členy Mezinárodní asociace sítě městeček povolání, avšak žádné z nich nevzniklo v prostředí knihovny. Důvodem se zdá být zjevná obtížnost uskutečnění takovéto formy spolupráce.

Cílem vytvoření pařížského městečka v knihovně byla od počátku snaha lépe reagovat na potřeby veřejnosti efektivně nalézat informace a rady v oblasti politiky zaměstnanosti a rozšířit spektrum nástrojů nabízené Městečkem vědy. Takto se Městečko vědy stalo atraktivním i pro jiné skupiny obyvatel než pro školáky a nadšence vědy.

Mnoho návštěvníků přichází hledat odpovědi na naléhavé otázky, nabídky zaměstnání, placené stáže. Většina z nich dává přednost vyhledávání informací na internetu, nicméně podíl strategického poradenství neustále narůstá. Posláním Městečka povolání sice původně bylo odpovídat na individuální dotazy uživatelů, nicméně se objevily nové formy služeb, které reagují na aktuální potřeby uživatelů. Takto byly zavedeny informační a prezentační schůzky o informačních zdrojích, které se konají pravidelně každý měsíc za účasti vyučujících a lektorů, kteří takto získané informace využijí ve vlastní výuce nebo kurzech. Podobně vzniklo několik klubů, ve kterých si členové vyměňují své zkušenosti (Klub starších 45 let, Klub mladých absolventů aj.). Prostor je také ponechán asociacím, například asociaci usnadňující osobám latinsko-amerického původu vstup na francouzský pracovní trh. Konečně minimálně jeden večer v týdnu je věnován poradenství neúspěšným studentům, pracujícím studentům, pracovníkům, kterým končí smlouva na dobu určitou, či těm, kteří pracují zároveň na více částečných úvazcích.

Vše se odrazilo na složení fondu knihovny: významně se rozšířily sbírky zdrojů informujících o konkurzech veřejné správy a přípravy na ně, podobně zdrojů týkajících se pracovního práva, ukončení pracovní smlouvy, nezaměstnanosti, práva cizinců. V roce 2008 navštívilo Městečko povolání 126 000 uživatelů, z toho 103 000 z důvodů konzultace informačních zdrojů a zhruba 18 % z nich využilo poradenských služeb. Poradci mají za úkol pomoci uživatelům v orientaci v informačních zdrojích, ale ovlivňují i akvizici dokumentů a jejich vyřazování.